

Štoreški ŽELEZAR

LETO XXIV

1985

APRIL

Št. 6

GLASILO DELAVCEV DELOVNE ORGANIZACIJE ŽELEZARNE ŠTORE

1. MAJ – PRAZNIK DELA

Letošnji delavski praznik bomo delavci Železarni Štore dostojno proslavili. Srečali se bomo na Tratni in tako izkazali pripadnost našemu delovnemu kolektivu ter delu. Ob praznovanju 1. maja pa ne moremo mimo problemov, ki tarajo tako naš delovni kolektiv kot tudi nas same. Predvsem mislimo tu na gospodarsko stanje, ko nam inflacija nausmičljeno požira rezultate naših delovnih prizadevanj. Tako ne moremo biti zadovoljni z našimi poslovnimi rezultati, ki jih pesti stalno naraščanje stroškov proizvodnje. Prav tako pri naših osebnih dohodkih naraščanje cen manjša naš standard. Kljub našim stalnim prizadevanjem k izboljšanju našega stanja na področju gospodarjenja pa ugotavljamo, da naša prizadevanja zaradi splošnega gospodarskega stanja v naši družbi nimajo pravih rezultatov. Zato moramo ob našem delavskem prazniku zahtevati od vodilnih in vodstvenih struktur v naši družbi maksimalno prizadevanje za izboljšanje nastalega položaja, predvsem pa izpostavitve njihove odgovornosti za nastali položaj ter za neučinkovitost njihovih prizadevanj za izboljšanje stanja. Zlasti zahtevamo večjo učinkovitost in odgovornost dela od Zveze komunistov kot avantgarde delavskega razreda pri razreševanju nastale gospodarske in politične situacije pri nas. Za doseg tega cilja smo delavci Železarne Štore pripravljeni, tako kot vedno do sedaj, odgovorno izpolnjevati naše delovne zadolžitve, isto pa zahtevamo tudi od ostalih struktur v naši družbi.

PRVOMAJSKA

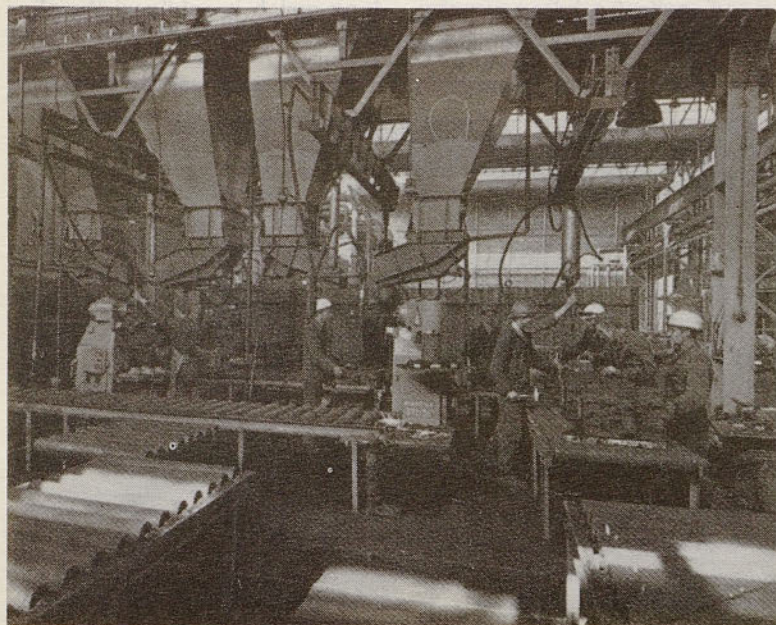
Toliko mladega zelenja, da oči zaskele,
nad nami jasni se nebo.
In pride tovariš in stisne roko
Naj živi naš delavski praznik!

Naj plapolajo v vetru zastave!
Naj se širijo srca naša!
Naj zadoni pesem domača
iz naših delavskih grl!

Prelepa je danes jutranja zarja,
v tej prvomajski lepoti vse žari.
Mi nismo barka brez krmarja,
mehka so naša srca, a trde naše
dlani.

**Ob 27. aprilu
dnevu OF in
1. maju prazniku
dela čestitamo
vsem delavcem in
upokojencem
Železarne Štore**

Z REDNE LETNE KONFERENCE DIATI

Nagrade:

Nagrado »Inovator leta« so prejeli avtorji inovacije »Povečana poraba TH plina za kombinirano kurjenje Custodis peči«: Veber Zoran, dipl. ing., Markovič Zvone, dipl. ing., Basle Ivan, ing., Potočnik Drago, Logar Viktor, dipl. ing. in Verbič Stane, ing.

Nagrada »Najuspešnejši inovator z netehničnega področja« ni bila podeljena zaradi pomanjkanja in manj kvalitetnih predlogov s tega področja.

Nagrado »Množični inovator« je prejel Felicijan Miran za 5 priznanih inovacij v letu 1984.

Na iniciativo konference sindikata Železarne Štore in upravnega odbora društva DIATI je konferenca DIATI sprejela spremembe Pravilnika o nagradah DIATI, na podlagi katerih je bila letos podeljena nagrada »Najuspešnejši inovator s področja humanizacije dela« avtorjem, Manojloviču Gojku, dipl. ing., Buriču Alojzu, ing., Mravljaku Marjanu, Žoharju Dragu, Godicljju Ivanu in Cmoku Francu za inovacijo »Ogrevanje jeklar-skih ponovc«.

Iz programa DIATI:

Letošnje ekskurzije članov bodo na svetovno razstavo IENA v Nürnbergu in v eno izmed domačih DO.

Organizirana bo razstava inventivnih dosežkov iz Železarne v mesecu juniju.

Iz diskusije:

Tov. Burnik Dušan, dipl. ing., je opozoril zbrane inovatorje kot skup razmišljajočih ljudi na enega izmed problemov: v letošnjem letu je planirano za sto starih milijard rednih popravil in investicijskih zamenjav. Tu je možno prav z inovacijami mnogo prihraniti.

Drugo področje je dolgoročno usmerjanje Železarne. Predvsem na področju novih proizvodov, strojegradnje, sklopov, za kar imamo osnove v kvalitetnih jeklih in litini, bi bilo potrebno angažirati širši krog razmišljujočih ljudi.

Tov. Haler Ferdo, ing., je poudaril, da je značilnost inventivne dejavnosti, zaradi katere smo poznani tudi drugod, povezanost množične inventivne dejavnosti, raziskav in razvoja, poslovodne strukture in sodelovanje z zunanji partnerji.

Predlagal je, da se v program DIATI vnese zunanje sodelovanje in naj bi se strokovni ocenjevalci inventivnih predlogov posebej stimulirali.

Tov. Mackošek Marjan, dipl. ing., je predstavil novo obliko pospeševanja inventivne dejavnosti, ki jo uvajajo v DS Priprava proizvodnje. To so inovacijski zvezki, v katere beležijo vse probleme, ideje in predloge, ki jih na skupnem sestanku vodij področnih priprav enkrat mesečno pregledajo, ocenijo in primerne posredujejo Službi za inovacije.

Tov. Potrata Florjan je bil kritičen do »sopotnikov«, ki premalo prispevajo k uveljavljanju znanja; do našega odnosa do različnega materiala pa je bil kritičen tudi tov. Judež Ivan.

Tov. Ramšak Jože je prikazal lastne probleme pri inventivnem snovanju.

Tov. Ramšak Marjan pa je poudaril moralne vidike nagrajevanja inovatorjev, ki imajo v drugih okoljih večji pomen kot materialni.

Pozdravi zunanjih gostov:

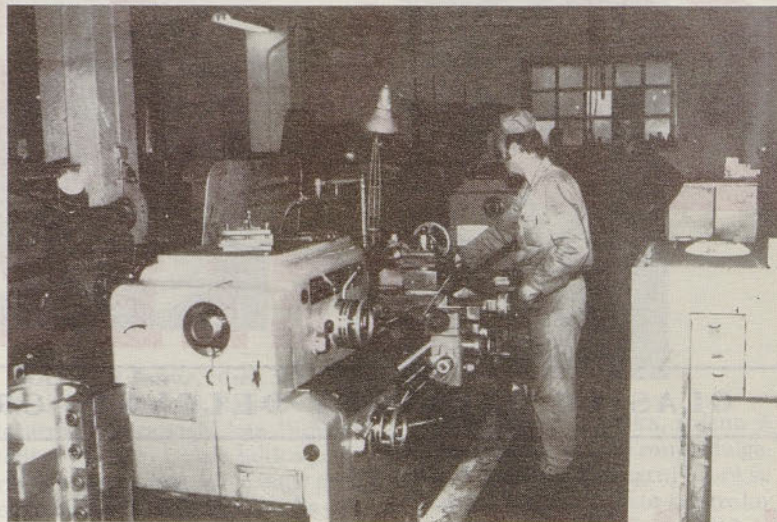
V imenu Tehniške srednje šole in Občinske raziskovalne skupnosti je prisotne pozdravil tov. Repše Ivan. Poudaril je, da je inventivna dejavnost pomembna oblika permanentnega izobraževanja, v kar bi bilo potrebno usmeriti tudi mladino, ki opravlja prakso ali pripravništvo v Železarni. Če obstaja možnost, naj se inovatorji s šol, kjer jih je malo, vključijo v DIATI delovnih organizacij.

Predsednik DIATI Železarne Jesenice, tov. Piber Sašo, je prikazal nekaj njihovih izkušenj. Aktivne društva, ki obstajajo po posameznih delovnih enotah, bodo usposobili v inovacijske krožke. Predlagal je tudi večje sodelovanje v okviru SOZD na področju izmenjave inventivnih predlogov, kot tudi pri organiziranju raznih srečanj inovatorjev.

Svoje izkušnje sta predstavila predstavnik DIATI Aero in Cinkarne. Tov. Hrovat Jože iz Aera je predstavil njihove rezultate: 150 prijav, 7 starih milijard prihranka in višina plačil 4-5 % od prihranka. Društvo DIATI prejema 1 % od prihrankov, letošnji predlog pa je 2 %.

Tov. Gutenberger Franc iz Cinkarne je predstavil nekatere njihove novosti: pripravljali so poračun iz inovacijskega dohodka za vse zaposlene, poslovodne strukture pa stimilirajo z inventivnim faktorjem.

Gorazd TRATNIK, dipl. soc.

Stara mehanična

RAZPIS NAGRAD DIATI ZA LETO 1985

Društvo DIATI Železarne Štore vsako leto podeljuje nagrade najbolj-šim inovatorjem. Nagrado »Inovator leta« dobi inovator (ali skupina inovatorjev), ki ima v tekočem letu potrjeno najvišjo gospodarsko korist s posamezno inovacijo.

Nagrado »Množični inovator« prejme inovator, ki ima v tekočem letu največ priznanih inovacij (vendar najmanj 3).

Društvo podeljuje tudi nagrado »Najuspešnejši inovator z netehničnega področja« in kot novost nagrado »Najuspešnejši inovator s področja humanizacije dela«, ki jo podeljuje na pobudo konference sindikata.

Ker so bile netehnične racionalizacije in koristni predlogi v preteklem letu zelo slabo zastopani, tako da nagrada ni bila podeljena, nagrada za humanizacijo dela pa je novost, objavljamo razpisne pogoje za obe nagradi:

1. »Najuspešnejši inovator z netehničnega področja«

Sodelovanje: Vsi inovatorji, ki v tekočem letu prijavijo in jim ustrežna komisija potrdi racionalizacijo ali koristni predlog, ki zmanjšuje stroške poslovanja oz. povečuje dohodek brez tehničnih posegov.

Izbor: Posebna komisija, ki jo imenuje UO DIATI.

Nagrada: 1 povprečni mesečni OD v letu 1985.

Prijava: Na standardnem obrazcu službi za inovacije s pripisom v levem zgornjem kotu »Netehnično področje«.

2. »Najuspešnejši inovator s področja humanizacije dela«

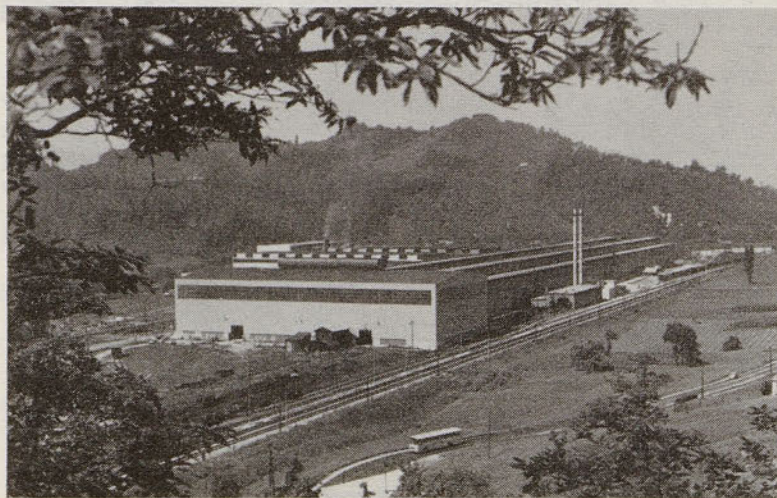
Sodelovanje: Vsi inovatorji, ki v tekočem letu prijavijo in jim ustrežna komisija potrdi inovacijski predlog, ki:

- zmanjšuje število nesreč pri delu,
- odpravlja nevarnost in fizične napore pri delu,
- izboljšuje delovne pogoje in okolje,
- ali kako drugače prispeva k humanizaciji dela.

Izbor: Posebna komisija, ki jo imenuje UO DIATI.

Nagrada: 1 povprečni mesečni OD v letu 1985.

Prijava: Na standardnem obrazcu službi za inovacije s pripisom v levem zgornjem kotu »Za humanizacijo dela«.

Store II še brez aneksov Jeklarne

IZ NAŠIH TEMELJNIH ORGANIZACIJ

PREDPRAZNIČNI RAZGOVOR Z DELAVCI LIVARNE VALJEV, KOKIL IN METALURŠKE LITINE

Obiskala sem TOZD, ki nam je dobro poznan tudi po tem, da v njem delajo delavci v izredno težkih delovnih pogojih.

V skladišču sem se najprej pogovarjala z dolgoletnim sodelavcem tov. Canžkom Karlom, ki sicer sedaj ne dela v teh težkih pogojih, vendar ga želim predstaviti kot dolgoletnega zvestega delavca tega TOZD.

Canžek Karl

Tov. Canžek je prijeten sogovornik. V Livarni dela že 38 let. Najprej je bil žerjavovodja, nato v razbijalnici, sedaj pa je od leta 1970 na delovnem mestu skladiščnika.

Kakšno delo je to?

Zaradi invalidnosti delam po 4 ure. Včasih, če je potrebno, pa tudi po 8 ur. Skrbim za izdajo drobnega inventarja za delavce v livarni. Z delom sem zadovoljen, samo osebni dohodek je nizek. **Tov. Karl čuti do TOZD veliko pripadnost.** Med sodelavci se dobro počuti, pohvalno se je izrazil od vseh delavcev. Ni razmišljal o delu drugje, le kot žerjavovodja ni želel več biti. Bilo je zanj preveč težko delo.

S čim se ukvarjate v prostem času?

Imam vinograd in prijeten dom. Varujem vnuke in to mi je v največje zadovoljstvo. Srečen sem v domačem krogu, ker se tako z ženo kot z otroci lepo razumemo.

Kako boste proslavili 1. maj?

Kar doma, saj nimam denarja za zapravljanje. Tudi na dopuste ne hodim, vedno sem imel druge finančne obveznosti.

Delovnemu kolektivu pa želim, da bi ga lepo proslavili, v dobrem razpoloženju, z veliko sonca.

Vodjo TOZD, tov. Lebana Jožeta, sem zmotila sredi računanja, vendar se je vseeno prijazno odzval razgovoru.

Leban Jože

V vašem TOZD delajo delavci v izredno težkih delovnih pogojih.

Res je, mnogo invalidnosti se pojavlja. Zato imamo na vseh delovnih mestih v obratu benificirano delovno dobo, od delavcev do delovodij.

Kakšne so možnosti za odpravljanje slabih pogojev dela?

Prehajamo v investicijski program z dvema smernicama; ti sta modernejša tehnologija in izboljšanje delovnih pogojev.

Na kakšen način?

Predvidena je rekonstrukcija priprave peska in uvajamo nov način vlijanja valjev – centrifugalno vlijanje. S tem pričakujemo boljše ekonomske učinke, boljše kakovost proizvodov in večje možnosti za izvoz.

Kako pa izvoz?

Izvažamo del valjev. Žal zaenkrat samo na vzhodno področje, v glavnem na Češko. Letni izvoz smo imeli 10 % glede na prihodek. Z novim načinom centrifugalnega vlijanja bo možno izvoz povečati na 30 %, odvisno kako bomo lahko proizvode plasirali. Na vzhodu je ta prednost, da teh vrst še ne proizvajajo.

Kako ste v tem letu zadovoljni s proizvodnimi rezultati?

Letos smo imeli zaradi hude zime, katere nismo pričakovali, hude težave. Obenem smo začeli s premalo naročil. Rezultati prvih dveh mesecev so negativni; za

kvartal menimo, da bodo ugodnejši, saj naj bi prišlo do izravnave cen.

Kako boste organizirali delo ob prvomajskih praznikih?

Delavci iz drugih republik želijo domov, zato je velik pritisk za dopuste. Nekoliko bomo morali zreducirati delo. Sicer pa je to že ustaljena praksa. Ampak, ko se vrnejo spočiti, so bolj motivirani za delo, tako da vse skupaj ne bo imelo vpliva na proizvodnjo.

Naš tretji sogovornik je predsednik osnovne organizacije zveze mladine TOZD livarne I tov. Javoršek Branko, ki je kot ključavničar zaposlen od leta 1980. Predsednik mladine je šele 3 mesece.

Javoršek Branko

Kako delate mladi v TOZD?

Prejšnja leta nismo bili zelo aktivni; sedaj je koordinacija na nivoju DO boljša, tako da se lažje organiziramo in bolje delamo. V kratkem smo uspešno izpeljali akcijo za pomoč lačnim v Afriki. Zbrali smo 10.000 din med zaposlenimi.

Drugih posebnih akcij od sedaj nismo imeli. Trenutno se dogovarjamo za sodelovanje z mladinci LIK Savinje, da bomo skupno organizirali razne dejavnosti.

Če bo v TOZD predlog o akciji za oskrbo lastne pitne vode sprejet, bomo tudi tu odigrali svojo vlogo.

Kakšne bodo vaše aktivnosti v TOZD v predprazničnih dneh?

Poskrbeli bomo z okrasitvijo za praznični videz okolja. Razmišljamo, da bi organizirali turnir v malem nogometu.

Za prvomajske praznike ne grem nikamor, doma imam veliko dela. Želim pa vsem delavcem železarne čim lepše praznovanje in da bi se vsi, predvsem tisti, ki gredo domov v sosednje republike, zdravi vrnili na delo.

Hvala vsem za razgovor z željo, da prvomajske praznike preživite kar najlepše.

Ana T.

Jeklovlek za 1. maj

Prav je, da je prvomajska številka Štorskega železarja lepša ne samo po obliki, temveč svečanejša tudi po vsebini. Tako že nekaj let nazaj uredništvo skrbi za pogovore z delavci naše železarne, ki v kratkih stavkih povedo nekaj o sebi, o delu in delavskem prazniku, prvemu maju. To pot bomo poleg nekaterih sogovornikov, prikazali bralcem tudi mlad, nadvse uspešen delovni kolektiv, Jeklovlek. Mnogi vedo zanj, vendar vse premalo. V pogovoru so sodelovali vodja TOZD jeklovleka Boris Marolt, dipl. ing., tovariša Marjan Kolar in Franc Vrhovšek.

Bralcem bomo prikazali mlado zgodovino Jeklovleka, uspehe in težave, malce pokramljali o izobraževanju, inovacijski dejavnosti in zaključili z delavskim, prvomajskim praznovanjem.

Moderne hale današnjega Jeklovleka zaključujejo ob Tovarni traktorjev našo železarno. V prostornih, ogrevanih in zračnih halah so nameščeni sodobni stroji, ki delavcem lajšajo delo, izdelki pa dosegajo visoko raven kakovosti in zahtevane točnosti.

Vendar ni bilo vedno tako. Poglejmo malce zgodovino Jeklovleka. Seveda se ne more kosati s častitljivo staro valjarno, livarno ali martinarno, vendar je dobrih **25 let že srebrni jubilej.**

Začetki segajo pred leto 1969, ko se je v Štorah uradno pričela proizvodnja hladno predelanih profilov. Nekateri kupci, ki v nobeni od železarn niso dobili pozitivnega odgovora na svoja vpraševanja po profilih specialnih oblik in po brušenih profilih, so se obrnili še na našo železarno kot skrajni izhod v sili. In prav pri nas se je našlo nekaj navdušencev, ki so ob skromnih pogojih ustvarili začetek današnjega Jeklovleka; to so bili: Urbančič Jože, dipl. ing., Kranjc Emil, Čretnik Ivo in Trafela Franc, ing. Poudariti je treba podporo takratnega vodstva delovne organizacije, na čelu z direktorjem Tugomirjem Vogo.

Prvi stroji so stali še v Valjarni I; med gradnjo Valjarne II se je Jeklovlek že nadomestil in obratoval v novih prostorih kot del adjustaže. Na tej lokaciji je hladna predelava kmalu prerasla razpoložljive možnosti za svoj razvoj. Pogoji dela so bili neustrezni, od razsvetljave, temperature okolice, prahu in drugih vplivov, ki so motili proizvodnjo na vedno bolj natančnih in mehaniziranih strojih, kot so stroji za brezkončno brušenje, polirni stroji, itd. Glede na razvojne načrte jeklarne in valjarne se je bilo treba odločiti tudi glede mesta in razvoja hladne predelave v Žele-

(Nadaljevanje na 4. strani)

Jeklovlek za 1. maj

(Nadaljevanje s 3. strani)

zarni Store in seveda v SOZD Slovenske železarni. Moramo omeniti tov. Franca Trafelo, ki je veliko žrtvoval, da bi realiziral vse načrte, učinki in uspehi, kateri so se takrat šele dali slutiti. Ob podpori predsednika KPO Dušana Burnika, dipl. ing., in podpredsednika Srečka Senčiča, dipl. ing., se je leta 1981 res pričela realizacija projekta novega Jeklovleka.

Jeklovlek je posodobljen s precej nove opreme, ki pa je le deloma uvožena tako z vzhoda kot iz zahoda. Mnogo je opreme domačih proizvajalcev, velik pa je tudi prispevek naših lastnih strokovnjakov pri posodobitvah obstoječe opreme kot tudi pri zasnovi, projektiranju, konstruiranju in tudi izdelavi nekaterih strojev, ki so predstavljali ozko grlo v proizvodnji. Predvsem je treba omeniti sodobne organizacijske prijeme in metode pri vodenju proizvodnje in v sami proizvodnji.

Kljub temu, da bralcem ne bi radi vsiljevali števil, moramo prikazati, kako so delali in kakšne načrte imajo za letos v tem mladem kolektivu. Boris Marolt, dipl. ing., je vodja TOZD jeklovleka in takole pove: »Po investicijskem programu smo predvideli v letu 1985 proizvodnjo 15.000 ton brušenih in vlečenih jeklenih profilov, od tega 3.200 ton izvoza na konvertibilno tržišče, in to s 163 delavci. Že v letu 1984 smo uspeli doseči s 140 delavci proizvodnjo 17.527 ton in od tega izvozili skoraj 6.000 ton na konvertibilni trg. Tudi poslovni rezultati niso izostali in tako lahko v precejšnji meri prispevamo k nadaljnjemu razvoju Železarni Store in pri ureditvi konkretnih projektov: jeklarne – valjarne II.

Tukaj je treba poudariti dvoje: prvič, da smo z novogradnjo dobili možnost izkoristiti lastne organizacijske in strokovne sposobnosti in drugič, da smo to dejansko dobro izkoristili. Le tako so lahko navedeni uspehi razumljivi.

V Železarni Store nismo nikoli obstali in še posebej v zadnjih letih stalno bedimo nad kontinuiteto razvoja, ki ga vedno opredelujemo kot posledico razmer tako v svetu kot tudi pri nas doma. Zaradi tega je tudi Jeklovlek zaključil le eno od faz razvoja, ki ga organizirano načrtujemo še za naprej, skladno s konceptom razvoja od jeklarne, preko obeh valjarn do Jeklovleka. Verjetno je res, da Jeklovlek vsa leta doživlja najhitrejši in najbolj skokovit razvoj. V letu 1980 smo proizvedli še okoli 9.000 ton, za 1985. leto pa predvidevamo proizvodnjo 18.000 ton.

»So občasna neskladja v organizaciji dela in nalog,« nadaljuje Boris Marolt, ker je sedanji način uveljavljanja sprememb zaradi dejanskih potreb v proizvodnji razmeroma počasen in tudi pri samem nagrajevanju, kjer prav sedaj opažamo relativno zaotajanje osebnih dohodkov v Jeklovleku v primerjavi z ostalimi temeljnimi organizacijami, pri tem pa je prav pri nas produktivnost dela najbolj narasla predvsem zaradi višje zahtevane kvalitete izvajanja del in nalog. Ocenjujemo, da nam bo tudi ta neskladja uspelo odpraviti po veljavnih aktih in pravilnikih, podobno kot uspemo naše naloge in zadolžitve realizirati v sami proizvodnji.

Uvodoma smo povedali, da je Jeklovlek mlada temeljna organizacija, saj je povprečna starost delavcev približno 30 let. Več kot polovica je še mladincev. Tudi vodstvo je, vključno z delovodji, še relativno mlado. Poudariti je treba razmeroma že velike izkušnje, ki jih morajo oplemeniti s študijem ob delu. Na različnih smereh višješolskega študija je trenutno šest delavcev. V letu 1985 skušajo realizirati že sestavljeni program dopolnilnega izobraževanja svojih delavcev po internem sistemu, kot tudi s pomočjo Srednje kovinarske šole v Štorah. Boljše in širše znanje pomeni tudi večjo sposobnost sprejemanja in uporabe informacij, boljše in vestnejše, opravljanje dela in seveda tudi odgovornejše in kvalitetnejše samoupravljanje.

Da, izobraževanje; to je danes v tem tehnično zahtevnem in razgibanem času še kako potrebno. Naslednji sogovornik, tov. Marjan Kolar, je pravzaprav od vsega začetka v Jeklovleku. Ko so tisti zagnanci, ki smo jih uvodoma omenili, začeli postavljati temelje, sestavljati prve dele mozaika današnjega Jeklovleka, je bil Marjan še mlad, neizkušen, vendar zagnan in poln volje za nekaj novega, zanimivega. Hitro se je vključil v ta nadobudni aktiv bodočega Jeklovleka.

Bralcu moramo povedati malce več, kdo je Marjan Kolar, kaj ima z Jeklovlekom, kaj z izobraževanjem.

Izvir iz delavske družine, rojen je bil 1949. leta v Celju. Po osnovni šoli je nadaljeval poklicno izobraževanje na kovinarski šoli v Štorah, nato pa se zaposlil v Valjarni I kot izmenski strojni ključavničar. Leta 1970 je končal Delovodsko šolo strojne smeri v Celju in postal eden najmlajših delovodij v naši železarni, v Jeklovleku.

Uspešno delo inekaj let nazaj ga je spodbudilo, dobesedno narekvalo potrebo po izobraževanju. Danes je izredni študent Visoke šole organizacije dela v Kranju. Drugo leto bo zagotovo diplomiral. Je vodja predelave jekla v Jeklovleku ali natančneje: ima na skrbi tehnološko in organizacijsko vodenje oddelka.

»Neverjetno, kako mine čas,« pravi Marjan. »Mislim, da sem zrasel v Jeklovleku, tu pridobil prakso, ki jo je treba še oplemeniti z izobraževanjem. Delo je nadvse zanimivo; dobesedno vleče te, da razmišljaš, da nekaj ustvarjaš. Smo mlad kolektiv, enačimo se po letih; zato se lepo ujemamo, razumemo in smo tudi strpni. Seveda včasih povzdignemo glas, to ne pomeni, da se kregamo; glasno pač razglabljam tekoče probleme.«

Marjan nima veliko prostega časa. Tistega, ki ga ima, pa dobro izkoristi. Tu je žena, dva otroka in skrbna mati v Marija Dobju pri Dramljah, kamor se Marjan rad vrača. Mali vinograd z zidanico mu daje določene obveznosti, vendar ga takšno fizično delo pravzaprav sprosti. Rad je v družbi, rad s kolegi zapoje, je tudi vsestranski športnik s kopico priznanj. Ja, pa tudi inovator je.

»Veliko mi pomeni inventivno delo. Če pri tem dosežem oziroma skupinsko dosežem še ugoden rezultat, sem pač zelo vesel. Mislim, da smo v naši železarni na inventivnem področju dosegli dokaj lepe uspehe. Narediti se da še več. To skušamo doseči s krožki, ki so čedalje bolj popularni, spodbudo za to dejavnost in vso podporo pa imamo v našem Jeklovleku pri vodji TOZD.«

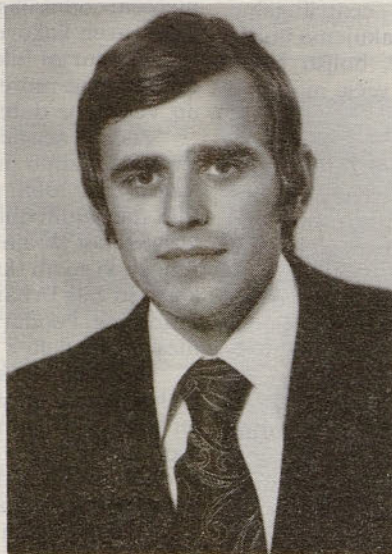
Takole sva kramljala z Marjanom. Tudi sam sem pred leti skušal nekaj storiti na tem zanimivem inventivnem področju. Mislim, da je potrebna kar najtesnejša povezava med združenim delom in inovacijsko ter znanstveno-raziskovalno dejavnostjo. Ustvariti moramo čim boljše možnosti za razvoj množične inventivne dejavnosti. Inovacijsko dejavnost moramo finančno bolje vrednotiti in hitreje slediti razvoju v svetu ter se ne zapirati v neke republiške, občinske in nasploh jugoslovanske meje. Moderno tehnologijo, inovacije, uvažanje rezultatov raziskovalnega dela pa bodo najbolj v združenem delu uveljavili strokovnjaki, za to je tudi potrebno imeti strokovni kader in skrbeti za dodatno šolanje zaposlenih, kot v tem primeru skrbi TOZD jeklovlek in tudi sam sogovornik Marjan Kolar.

Franc Vrhovšek, po domače »Pajzerjev Franci«, je eden starejših delavcev kolektiva Jeklovleka. Septembra lani je »slavil Abrahamama.« Pa mu ni videti. Dobro skriva leta, kljub pred leti prestani operaciji in dolgotrajnemu zdravljenju. Doma je iz Kompol nad Štorami, kjer se v prostem času ubada s kmetijstvom. Franci je sicer resen možak, vendar sproščen, vesel in rad zapoje. Je tudi pevec v kompolskem pevskem zboru. Kot star, izkušen valjar v Valjarni I pozna začetke Jeklovleka; sicer pa takole pravi: »Od 1958. leta sem vseskozi v železarni, v stari častitljivi Va-

(Nadaljevanje na 5. strani)

Marolt Boris

Kolar Marjan

Vrhovšek Franc

POGOVOR S PREDSEDNIKOM OO ZSMS TOZD – JEKLOVLEK

SMODEJ FRANČ. Veliko je mladincev, ki Franca poznajo. Vedno je dobre volje, najsibo za stro-

jem ali na seji ZSMS. Pripravljen je vedno sodelovati ali pomagati s svojimi predlogi in mnenji. Ko sva se pogovarjala o tem in onem, nama je čas hitro minil.

Po končanem šolanju na ŠKIMC – Štore se je v Železarni Štore zaposlil kot strugar. Od leta 1975 do 1982 je bil zaposlen v TOZD MO. Od leta 1982 pa je zaposlen v TOZD jeklovlek kot strugar – rezkalec. Kot dober mladinec se je takoj vključil v delo mladih. Kot dobrega in aktivnega mladincev so ga mladi izvolili za prvega predsednika OO ZSMS TOZD jeklovlek. Pred tem so bili vključeni kot aktiv v OO ZSMS valjarna II. Funkcijo predsednika OO ZSMS je opravljal dva mandata. V TOZD je tudi član delavskega sveta. Pri KS ZSMS Železarni Štore je bil namestnik predsednika Komisije za kadre in izobraževanje ter delegat za SOZD.

Jeklovlek za 1. maj

(Nadaljevanje s 4. strani)

ljarni I. Po boleznih in prestani operaciji sem začel leta 1970 delati v Jeklovleku. Seveda dobro poznam zagnance začetnega dela v Jeklovleku, katerim res hvala za uspešno delo, plod katerega se vidi danes. Delo v Jeklovleku je zanimivo in zahtevno. Pred leti smo delali troizmensko, tudi v nedeljah, saj je bilo izredno povpraševanje za brušeni in vlečeni profili. Bili pa so res slabi delovni pogoji v adjustaži valjarne II. Prav, ropot, mraz in vročina niso omogočili točnosti zahtevane izdelave, kar se je mnogokrat pokazalo na neugodnih rezultatih poslovanja. Vemo pa, kako iskani so brušeni in vlečeni profili, ki jih tudi veliko izvažamo.«

Leta 1982 so dogradili nove hale Jeklovleka, postrojenje se je etapno selilo v nove prostore. Kljub polletni zamudi ob pričetku gradnje je bil Jeklovlek zgrajen »samo« s pet dnevno zamudo, kar je v primerjavi s tipičnostjo zamujanja gradenj v naši domovini zanemarljivo. V novih halah so pogoji dela drugačni, rekli bi človeški.

»Povsem drugače je, ko prideš na delovno mesto, za stroj, ki je v prostornih, pozimi ogrevanih in zračnih halah. Mislim, da to izredno vpliva na človeka, na delavca, kar se pozna na rezultatih opravljenega dela. Moti nas samo ropot, vendar je potrebno uporabljati zaščitna sredstva, ki so pač na razpolago. Delovni odnosi so vzorni; z vodstvom, ki je mlado, se dobro ujemamo, kar je tudi eden izmed pogojev za uspešno delo. Mislim pa, da nagrajevanje za delo, ki ga vložimo, in za uspeh, ki ga dosežemo, še ni dovolj učinkovito. Nagrajevati je potrebno resnično opravljeno delo, ne moremo pa se strinjati z peko uravnalovko, ki jo nekateri zagovarjajo.«

Franci je delaven v delavskem svetu TOZD, v pevskem zboru Cvetke Jerinove v Kompolah pa se uveljavlja kot dober basist. Smo v mesecu maju pa sem za zaključek pogovorov z »Jeklovlekaši« povprašal sogovornika, kaj mu pomeni delavski praznik, Prvi maj.

»Spominjam se praznovanja 1. maja še iz povojnih dni. Kako lepo je to bilo, prirsčno in preprosto. Nepozabni so bili prvomajski izleti v naravo, na naše poznane hribovske postojanke na Svetino, na Resevno in še kam. Hodili smo peš, bili veseli in peli lepe domače pesmi. Mislim, da smo se danes malce pomehkužili. Nihče ne more brez avtomobila, ni več tiste prave družabnosti, sproščenosti in dobrega tovarštva. A mislim, da se zopet vračamo v tiste stare čase, saj si že mnogi žele nekaj domačnosti, proč od avtomobilov in tako je tudi prav.

Vesel sem, da živim na deželi, kjer doživljam praznične prvomajске dni v krogu družine in prijateljev v »deviškem« spomladanskem zelenju in cvetju, kar ni mnogim dano. Prav zato mi je ta praznik še bolj pri srcu, je posebno doživetje.

Delovnim tovarišem želim veselo praznovanje, zdravja in veliko delovnih uspehov.«

Dotaknila sva se tudi prvih uspehov in težav dela OO ZSMS TOZD. Prvi uspehi so bili, da so povezali vse mladince, ki delajo v treh izmenah. Sestanke so organizirali v dopoldanskem času, vendar so na njih prisostvovali tudi mladinci iz ostalih dveh izmen. Ustanovili so svoj sklad za družabno življenje, v katerega so se včlanili skoraj vsi mladinci, ki so delali tudi preko društva LT, stole, podstavke ter dva ščitnika za rezalna stroja. S tem so si zaslužili denar za družabne aktivnosti. Organizirali so šahovski turnir za članskega in mladinskega prvaka TOZD. Svoje aktivno delo so razširili v sodelovanje z mladimi iz KORS – Rogaška Slatina in TOLO – Šentjur. V akciji »za čisto okolje« so organizirali že več delovnih akcij.

Glede vprašanja, kaj misli o delu mladinske organizacije in mladih, je povedal: »Najprej je potreben pravi odnos do vseh mladincev v OO ZSMS ter razumevanje starejših sodelavcev kakor tudi drugih

DPO. Funkcije (pa ne samo pri mladini) bi bilo potrebno porazdeliti, ne pa, da se enim nartijo funkcije, drugi pa se jim posmehujejo. Potem tudi ne bi bilo toliko nerganja, da letajo iz seje na sejo.

Mislim, da bi se moral vsak član mladinske organizacije že takrat, ko je sprejet vanjo zavedati, da je postal član ene od DPO. Zato bi morali mladi aktivno delovati v času svojega članstva v ZSMS, ne pa da jih veliko pozabi, da so v mladinski organizaciji. Mladinska organizacija bi morala usposobljati čim večje število aktivnih in sposobnih članov za opravljanje najrazličnejših funkcij v ZSMS in drugih DPO.«

Na vprašanje, kaj mu pomeni funkcija predsednika OO ZSMS, je dejal, da je to priznanje in hkrati odgovornost za mladega človeka, katere se mora zavedati, če hoče, da bo mladinska organizacija uspešno delovala.

G. Rajko

ŽELJE SODELAVCEV OB 1. MAJU

TADJIĆ ASIM – TOZD LIVARNA II

Iz osebne izkaznice delavca Asima je razvidno, da je rojen leta 1951 v mestu Kozarac, SR BiH. V naši delovni organizaciji združuje dela in naloge že 10 let kot voznik viličarja, posluževalec strojev in lužilec v delavnici hidravlične litine. Stanuje v štorskem samskem domu; v rojstnem kraju ima ženo in tri otroke, ki jih, kolikor se da, često obiskuje. Na naša vprašanja o osebni zadovoljstvu, delu v železarni, aktivnosti DPO in samouprave ter drugih je takole odgovoril:

»Saj sem zadovoljen z delom tu v hidravliki, le prav se mi ne zdi, da je v obratu priznana le II. težavnostna stopnja, morala bi biti V. Delo ni benificirano, čeprav so v tej naši sicer novi delavnici hrup in razni zdravju škodljivi plini, kot so lug, hlapi fosforne kisline, olja itn. Se ena stvar me boli, in sicer to, da bi delo vzdrževalcev v našem obratu moralo biti hitrejše, saj je mogoče ležaj na stroju menjati v štirih urah namesto v treh izmenah, medtem pa proizvodnja stoji.

Delo naše samouprave je še kar dobro, tudi sam se vključujem kot član ZK v razne aktivnosti. Naši osebni dohodki niso v sorazmerju z rastom cen, to se ve. Da bo morala družba bolj prisluhniti v prihodnje volji delavcev, ni samo moje mnenje. Ja, za praznik dela pa grem k družini in tudi na dopust. Sodelavcem vse najlepše ob 1. maju!«

Jok

(Nadaljevanje na 6. strani)

ŽELJE SODELAVCEV OB 1. MAJU

(Nadaljevanje s 5. strani)

ŠUMEJ FRIDERIK – TOZD TRANSPORT

ŠUMEJ FRIDERIK je zvest našemu kolektivu že celih 38 let. Rojen je v letu 1926 v Vrbnem, kjer ima njegova hčerka Majda (delavka DS IR) hišico in kamor hodi v prostem času rad pomagat. Sam stanuje z ženo na Lipi že od 1946. leta in je spoštovan kot krajan ter delavec (sedaj delovodja) v TOZD transport. Vzoren tovariš, šofer Fric, je na vsa naša »prvomajska« vprašanja odgovarjal s prepričanostjo človeka, ki je doživel vse težke povojne čase razvoja tovarne in kraja. Takole je pripovedoval:

»Delovni pogoji, zaščitna sredstva, malica, razna nadomestila, prevozi – vse to tokrat ni bila niti tema razmišljanja nas delavcev. Delali smo vse sobote in tudi za nedeljsko delo ni bilo izgovorov. Vsi navedeni pogoji so sedaj ustvarjeni, torej ni nobenega razloga, da ne bi bil dobre volje in zadovoljen. Časi sedaj res niso najboljši; toda kot delavcu mi sploh, če pomislim na prejšnje, še kar dobro gre... Samoupravljanje bo dobilo svojo pravo vsebino, ko se bomo vsi zavedali svojih dolžnosti in ne le pravic. Pri nas v TOZD se dobro razumemo med seboj, ni razlik med starimi in mladimi delavci; zelo dobro dela naš sindikat in mislim, da tudi organi samouprave, kjer sem bil dalj časa tudi sam aktiven. Moja želja ob koncu je, da bi delali tako, da bi ustvarili dobre pogoje za življenje naslednji generaciji – sicer pa čestitam vsem delavcem Štor ob delavskem prazniku!«

Jok

SREČKO SELIČ – DS KOMERCIALA

To je tovariš Srečko Selič, ki se je v Železarni zaposlil pred 25. leti. Opravljal je delo na ekspeditu 12 let, sedaj pa opravlja že 13 let delo poslovodje skladišča.

Na delo se vozite iz Pari dola /KS Slivnica/. Kdaj vstajate?
Vsak dan ob 4. uri zjutraj, da se pravočasno pripeljem do 6. ure na delo. Domov prihajam ob 15.15 uri.

So avtobusni prevozi dobro urejeni?

Niso najbolje. Takšnih prevozov, kot so bili včasih, ni. Sicer je zadnje čase nekoliko bolje, samo da ne verjamem, da bo tako tudi ostalo.

Ko prihajate z dela, vas na vaši zemlji čaka še dodatno delo. Kako vse to zmorete?

Žena ni zaposlena, tako da kar zmoremo. Imam 5 otrok; najstarejši je star 24 let, najmlajša pa 12 let.

Po starosti otrok lahko sklepam, da ste se kmalu poročili.

Že z dvajsetimi leti, vendar sem v zakonu ob svoji družini zadovoljen. Saj pridejo tudi težave, na splošno pa je lepo.

Skrbeti za sedemčlansko družino ob enem osebnem dohodku je velika skrb.

V začetku je bilo hudo. Vse smo morali kupiti, od žlice do zemlje. Ampak je kar šlo. Vsa leta smo kar dobro shajali.

Zadovoljstvo na delovnem mestu?

Sem zadovoljen, tovariški odnosi, delo itd., vse je v redu, le osebni dohodek v osnovi je res prenizek. Predvsem sem prizadet v času bolniškega staleža.

Ste pogosto v bolniški?

Kar pogosto, zaradi boleznih ožilja.

Če primerjate vaše delo pred leti in danes, so razlike?

Danes je bolje. Včasih je bilo težje fizično delo kot danes. Veliko smo nakladali z rokami, danes pa večji del z žerjavom. Jaz sem včasih zmetal v 4 urah 20 ton koksa. Dva delavca sta v 8 urah naložila 50 ton železa in še bi lahko našteval primere.

Boste za prvomajske praznike šli kam na lepše?

Ne. Doma imam veliko dela, sicer si pa danes že težko kaj privoščiš ob tej draginji. Tudi na letni oddih na morje ne bomo šli. Saj tudi nikoli nismo hodili. Moji otroci sploh ne vedo, kako je na morju.

Ali si otroci želijo morja?

Niti ne, nikoli ni bilo posebnih prošenj. Sin, ki je že zaposlen letos razmišlja o njem.

Srečko ima še dva šolopbezna otroka, eden je že zaposlen, dva pa se šolata v srednjem usmerjenem izobraževanju.

Se boste udeležili prvomajskega srečanja na Tratni?

Ta oblika srečanj je zelo primerna, vendar se je ne bom udeležil. Saj veste, kako je; če prideš v družbo, več potrošiš kot doma. Jaz bom praznoval 1. maj delovno doma z družino.

Želim vam, da se boste imeli tudi doma lepo!

Ana T.

OB ODHODU V POKOJ NAŠE DOLGOLETNE SODELAVKE

Pred sabo imam sogovornico, ki ima bogate življenjske izkušnje, tako na delovnih mestih kot v družbeno-političnem delovanju. Takšen človek in če je povrh še gostobeseden, lahko veliko pove. Prav zato sem nekako v zadregi, kako s pogovorom začeti. To zadrego je prekinila Zvonka sama, ko je začela pripovedovati, kako je začela delati v Železarni Store.

Zvonka Ludvig je delala prvič v železarni 7 let. Po seznanitvi z delom v posameznih službah je delala v kadrovske službi. Poročila se je in se z možem, ki je bil delavec v JLA, preselila v Sarajevo in bila tam zaposlena 5 let. Potem se je preselila v Skopje. Tudi tam je bila

(Nadaljevanje na 7. strani)

Predsednik KOOZK predaja priznanje za družbenopolitično delo tov. Zvonki

OB ODHODU V POKOJ NAŠE DOLGOLETNE SODELAVKE

(Nadaljevanje s 6. strani)

5 let. Po potresu se je preselila zopet nazaj v Celje, kar je bila stalna velika želja obeh. Ponovno se je zaposlila v železarni in ima tako letos skupne delovne dobe v naši delovni organizaciji 29 let.

Prišli ste iz Skopja nazaj v Celje in zopet ste se pri nas zaposlili. Kako to?

Srečala sem stare prijatelje iz železarne in ti so mi rekli, zakaj bi hodila drugam delat, ko pa vendar sediti v Železarno. Vesela sem, da so me takrat prijazno povabili nazaj. Delala sem v komerciali 2 leti, nato pa vsa leta v stanovanjskem gospodarstvu, kjer delam že 20 let.

Kako ste se počutili vsa ta letav Železarni?

Kar bom povedala, naj bo v pouk mladim. Ko sem živila v drugih republikah, sem ugotovila, kaj pomeni delo, kaj vera, kaj običaji. Povsod so dobri in slabši ljudje-delavci.

In kakšni smo mi v Železarni?

Moje mnenje je, da je tako, kot povsod, tudi pri nas preveč administracije. Več tehničnih strokovnjakov bi morali zaposliti v obrate. Preveč jih je po pisarnah.

Veliko bolj bi se morala čutili pripadnost do tega kolektiva. To so vendar ustvarjali naši očetje. Ob vsakem prejemu osebnega dohodka se moramo bolj spomniti, kaj vse smo zanj naredili. Pa ne mislim tu samo na delo na delovnem mestu, temveč tudi aktivnost na samoupravnem in družbeno-političnem področju. Večina jih je premalo aktivna prav na teh področjih. Vse to me je vedno zelo motilo.

Bolj se moramo tudi zavedati, da so vse stranske dejavnosti izven delovnega časa osnovane predvsem za nas delavce, da lahko dodatno ustvarjamo, se ob tem sproščamo in razvedrimo. Žal je v večji meri tako, da za stransko udejstvovanje ni dovolj interesa, ker je vse le na ljubiteljski osnovi. Plačila za to pa ni. Ampak, kdor ima potrebo po dodatni duševni hrani, naj si jo privoščiti. To je tudi neke vrste standard, ki ga v mnogih državah nimajo.

V železarni, moram reči, sem se sicer dobro počutila. Izhajam iz Štor, tako že od mladih let čutim, da pripadam temu kraju in tovarni.

Na delovnem mestu sem bila zadovoljna, vendar sem enkrat samkrat želela druga dela in naloge. Niso mi jih zaupali. Sem človek odkrite narave in se zato drugim zamerim, da še sama ne vem kdaj.

Spomin na kakšen prijeten dogodek v železarni imate?

Imam jih več. Vedno se bom rada prijetno spominjala sodelavcev, ki so me ob prihodu iz Skopja tako prijateljsko povabili, da moram priti nazaj v Železarno. Da so me želeli nazaj, je bil in bo zame ostal eden izmed najlepših občutkov.

Opisala pa bom še en dogodek iz leta 1947.

Takrat se je določena hrana dobivala na karte. Delavci niso imeli dovolj hrane. Karte so prejeli v tovarni. Prihajale so iz ljubljanskega ministrstva. Zgodilo se je, da en mesec karte sploh niso prispele. Odgovorni iz železarne so se takoj odpeljali v Ljubljano. Takrat sem delala v kadrovski službi. Na ta dan tudi ostalih vodilnih ni bilo, iz ministrstva pa so klicali, zakaj pošiljamo ljudi v Ljubljano. Tako sem imela možnost, da sem govorila s samim ministrom. Že takrat sem čutila nekakšno delovno borbenost; zato sem bila srečna, da sem temu ministru lahko povedala ne najbolj prijetne reči. Med drugim sem ga vprašala, ali so tam saboterji ali lenuhi, da se ne zavedajo, da delavec brez ustreznih hrane predvsem v težki industriji ne more delati. Zakaj torej niso poslali kart za hrano.

Minister se mi je smejal, vendar se je kasneje zanimal, katera delavka ga je tako grdo obravnavala.

Ja, ampak karte smo dobili, drugih posledic pa ni bilo. Tudi takrat sem se naučila tega, da pri nobeni nalogi ne smeš popustiti in da je vredno vztrajati. Le tako so uspehi vidni.

Tov. Zvonka je že dolga leta član Zveze komunistov in aktivna družbeno-politična delavka. Imela je najrazličnejše funkcije. Poudarila je, da z delom in obnašanjem nekaterih komunistov ni zadovoljna. Včasih smo vedeli, za kakšen ideal se borimo, danes pa se obnašamo povsem drugače.

Najvidnejši komunisti-funkcionarji so preveč odmaknjeni od delavskega razreda; trošijo preveč družbenih sredstev. Izredno me moti, kako kot idejna sila delujemo, da dopuščamo toliko najrazličnejših nepravilnosti. Ne bom naštevala primerov, sicer so nam pa vsem poznani.

Tov. Zvonka je ob obisku, ko je tale razgovor nastajal, bila povabljen v vodstvo naših družbeno-političnih organizacij. Predsednik konf. OO ZS, tov. Potrata Florjan, se ji je za aktivno in vzorno delo zahvalil ob izročitvi spominskega darila – slike, ki jo je narisala naša sodelavka Magda Zagoričnik.

Predsednik akcijske konference Zveze komunistov ŽP, tov. Hebar Jože, pa se je v imenu štorskih komunistov zahvalil za njeno aktivno delo v članstvu Zveze komunistov in ji izročil spominsko knjigo. Enakega mnenja so bili vsi zbrani, da je tov. Zvonka mnogo pripomogla s svojim delom k boljšemu družbeno-političnemu delovanju v Železarni Štore.

Tov. Zvonka je po izročitvi darila ganjena povedala, da tolikšne pozornosti ni pričakovala, saj je tudi ni bila nikoli deležna. Spominska darila bo hranila na najljubšem mestu v svojem domu. Pravi, da jo bodo vedno prijetno spominjala

na njeno življenje in delo med štorskimi železarji. Še posebej si je vedno želela imeti sliko naše Magde, nam je zaupala.

Tov. Zvonka Ludvig odhaja v pokoj v najlepšem mesecu v letu, v maju.

Upokojitev je prelomnica za vsakogar. Kakšne občutke imate vi?

Veselim se je. Dolga leta sem se na to pripravljala.

Kot družbeno-politična delavka sem se 10 let borila proti idejam, da bi bilo uzakonjeno obveznih 40 let delovne dobe za ženske. Vedno sem bila mnenja, da delavke delajo dvojno: Najprej na delovnem mestu, nato še doma. Pri tej trditvi izhajam tudi iz lastnih izkušenj, saj sem delala na najrazličnejših delovnih mestih: v trgovini, v zdravstvu in industriji, kjer v bistvu ni bilo prostih dni. Po svojih zmognostih sem zato vedno nasprotovala idejam in predlogom v zvezi z delovno dobo tovarišicam na vidnejših položajih v republikah, ki bi prav tako kot jaz lahko razmišljale

o primernejši upokojitvi za ženske. Ne bi smele izhajati iz svojih delovnih izkušenj.

Moja upokojitev?

Človek se mora na to pripravljati vsa leta aktivnega dela, da bo tudi v času pokoja svoje sposobnosti še naprej koristno uporabljal zase in za družbo. Pri tem bi morale kadrovske službe odigrati najpomembnejšo vlogo. Tu mislim predvsem na pravočasno upokojitev.

Vas torej ne pesti bojazen, da vam bo dolgčas?

Ne, imam veliko konjičkov, v pokoju bom uživala. Če pa mi bo dolgčas, imam možnost delovati tudi v krajevni skupnosti.

Za slovo delovni organizaciji!

Želim, da mi ostane občutek, kot da delovne organizacije nisem nikoli zapustila.

Hvala tov. Zvonka; da bo ta vaš občutek vedno prisoten, se bomo trudili vsi, ki nam je skrb tudi to, da ostanemo v tesnih vezeh z našimi upokojenimi sodelavci.

Ana T.

LETNA PROGRAMSKA SEJA MLADINCEV ŽELEZARNE ŠTORE

V mesecu februarju so mladi iz Železarne Štore organizirali letno programsko sejo, ki je bila v hotelu Sava v Rogaški Slatini.

Mladim iz Štor so se pridružili tudi predstavniki mladine iz Železarne Ravne, Zdravilišča Rogaška Slatina, IMR – Rakovica, predsednik ZSMS SOZD Slovenske železarne, predsednica OK ZSMS Celje. Med vabljenimi gosti pa so se letne programske seje udeležili: predsednik KPO Železarne Štore – tov. Burnik Dušan ter predstavnik sindikata iz ZK.

Po uvodnem pozdravu je tov. Mulej Nevenka podala poročilo o delu KS OO ZSMS Železarne Štore. Poudarila je predvsem, da so mladi nehali z enostransko aktivnostjo, usmerjeno izključno v delo na področju športa, kulture in rekreacije, in pričeli z aktivnejšim vključevanjem v delovanje samoupravnega socialističnega sistema. To bodo tudi nadalje lahko dosegali le s pravilnim kadrovanjem. Opozorila je na letošnje splošne volitve in poudarila pomembnost pravičnega kadrovanja, predvsem kadrovanja večjega števila mladih, in na vključevanje mladih v OO ZSMS, takoj ko pridejo v DO, vključevanje štipendistov.

Zatem so podali svoja poročila predsedniki OO ZSMS.

Predsednik Kluba brigadirjev je povedal, da so se v lanskem letu srečali z mnogimi problemi. Povsem na novo formirano predsedstvo kluba se je ubadalo z začetnimi težavami. Težave so bile pri zagotavljanju zadostnega števila brigadirjev zaradi nerazumevanja vo-

dilnih. Septembra so pričeli z evidentiranjem in pridobivanjem novih članov. Ta akcija bo potekala tudi v letošnjem letu. Potrebno bi bilo takoj pričeti z evidentiranjem brigadirjev za zvezne in lokalne MDA v letošnjem letu.

Predsednik KPO – tov. Burnik je poudaril, da morajo biti mladi seznanjeni z dogajanjem na družbeno-ekonomskem področju v Železarni in širše, zato je prisotne seznanil z rezultati poslovanja v letu 1984 in s planom v letu 1985. V razpravi so sledila vprašanja mladih, ali bo nova investicija v Livarni II pripomogla, da bodo rezultati poslovanja TOZD boljši. Izpostavljeno je bilo vprašanje, zakaj ima TT konec leta 5 milijard izgube, med letom pa je bila le-ta 20 milijard; zakaj takšno prikazovanje finančnih rezultatov, kdo je za to odgovoren, kako bo v letu 1985, kje je tu sanacijski odbor? Na kakšni osnovi so si v Železarni Ravne v januarju tako povečali OD?

Predsednik Akcijske konference ZK Železarne Štore, tov. Hebar, je dejal, da se mladi v Železarni tvorno vključujejo v dogajanje DO. Pohvalil je program IPD izobraževanja ZSMS in predstavil tudi idejno-politično izobraževanje, ki ga organizira OK ZKS Celje. Pomembno je vključevanje mladih v inovacijsko dejavnost, ki bo omogočila boljše rezultate v Železarni. Pozval je, da se mladi vključijo v priprave razprave na problemsko konferenco Slovenskih železarjev, ki jo organizirajo komunisti SZ.

(Nadaljevanje na 8. strani)

LETNA PROGRAMSKA SEJA MLADINCEV ŽELEZARNE ŠTORE

(Nadaljevanje s 7. strani)

Programske usmeritve ZS, sprejete na seji konference, kjer so si zadali, da je potrebno vse napore usmeriti za doseganje boljšega gospodarjenja in ukrepati hitro, samoiniciativno, ne pa čakati na direktive od zunaj, je predstavil tov. Potrata v imenu Konference OO ZS Železarne Štore.

Razpravljali so tudi o finančnem poslovanju mladih v letu 1984 in finančnem planu za leto 1985. Menijo, da DO daje premalo sredstev (dotacije) za delo mladinske organizacije. Predlagano je bilo, da bi članarino ZSMS določili procentualno od bruto OD, kot pri sindikatu, vendar z nižjim odstotkom.

Programske usmeritve za leto 1985 je podala predsednica tov. Mulej. Poudarila je, da je sama seja

pokazala delo mladine v prihodnjem mandatnem obdobju in da so sklepi te seje prava vodila za delo v naprej.

Na tej seji je bila dana tudi razrešnica nekaterim članom pri KS ZSMS, katere so zamenjali novi člani ZSMS.

Mladi so v okviru akcije izbiranja najboljših mladincev – samoupravljalcev podelili tudi priznanja »najboljši mladinec – samoupravljalca«, katera je prejelo 5 mladincev in dve najboljši OO ZSMS.

Po končani seji so ugotovili, da jih čakajo še pomembne naloge za pravilno in aktivno delo mladine v Železarni Štore.

G. R.

AKCIJSKI PROGRAM DELOVANJA MLADINE DO ŽŠ V LETU 1985 (MAJ – DECEMBER)

MAJ

– Izvedba praznovanja 27. aprila in 1. maja z ostalimi DPO ŽŠ in KS Štore

Nosilec: KS OO ZSMS DO, OO ZSMS TOZD/DS

– Izvedba programa ob praznovanju meseca mladosti

Nosilec: OO ZSMS TOZD/DS, KS OO ZSMS DO

– Srečanje mladih SOZD SŽ

Nosilec: KS OO ZSMS DO

– Sprejem štafete mladosti

Nosilec: KS OO ZSMS DO v sodelovanju z KS Štore

– Podelitev bronastih znakov »najboljšim mladincem – samoupravljalcem«

Nosilec: kadrovska komisija pri KS OO ZSMS DO, KS OO ZSMS DO

– Tekoče naloge.

JUNIJ

– Pohod po poteh NOB (izlet)

Nosilec: KS OO ZSMS DO (referent za obujanje tradicij NOB)

– Okrogla miza na aktualno temo

Nosilec: KS OO ZSMS DO (referent za IPD)

– Skupna delovna akcija z brigadirji MDB Cvetka Jerin

Nosilec: Klub brigadirjev

– Športno srečanje z mladimi iz OO ZSMS Rogaška Slatina

Nosilec: KS OO ZSMS DO (referent za šport)

– Tekoče naloge.

JULIJ, AVGUST

– Obravnava rezultatov poslovanja I.–VI. 1985 v DO, SOZD SŽ

Nosilec: OO ZSMS TOZD/DS

– Udeležba na orientacijskem pohodu ob 4. juliju

Nosilec: OO ZSMS TOZD/DS

– Pregled dela OO ZSMS TOZD/DS in KS OO ZSMS DO v I. polletju

Nosilec: KS OO ZSMS DO

– Obisk brigade Cvetka Jerin

Nosilec: KS OO ZSMS DO, Klub brigadirjev

– Udeležba na planinskem pohodu SOZD SŽ

Nosilec: referent za šport in rekreacijo, KS OO ZSMS DO

– Tekoče naloge.

SEPTEMBER

– Pričetek evidentiranja mladih za opravljanje najodgovornejših funkcij v KS OO ZSMS DO

Nosilec: kadrovska komisija pri KS OO ZSMS DO

– Srečanje mladih, jugoslovan-skih železarn

Nosilec: KS OO ZSMS DO

– Okrogla miza na aktualno temo

Nosilec: KS OO ZSMS DO (referent za IPD)

– Tekoče naloge.

OKTOBER

– Obravnava 9-mesečnega poslovanja DO, SOZD SŽ

Nosilec: OO ZSMS TOZD/DS

– Vključevanje v priprave Gospodarskega načrta za leto 1986

Nosilec: OO ZSMS TOZD/DS

– Zaključek internih delovnih akcij

RAZPIS

ZA PODELITEV PRIZNANJ SLOVENSКИH ŽELEZARN ZA LETO 1985

V skladu s Pravilnikom razpisuje komisija »Medaljo Slovenskih železarn« in »Plaketo Slovenskih železarn«.

1. Medaljo Slovenskih železarn kot najvišje priznanje se podeljuje delavcem SOZD Slovenske železarne:

– za vrhunske dosežke trajnega pomena, ki so odločilno prispevali k uresničevanju družbeno-ekonomske vloge Slovenskih železarn in njihovem splošnem ugledu v družbeni skupnosti,

– za izjemno ustvarjalno delo ali življenjsko delo v delovni organizaciji oziroma SOZD Slovenske železarne,

– za izjemne rezultate na posameznih področjih dejavnosti pri razvoju samoupravljanja in družbeno-politične dejavnosti,

– za izjemne tehnično-tehnološke dosežke na področju inovacij, gospodarjenja, produktivnosti, kvalitete, razvoja Slovenskih železarn,

– za druge izjemne rezultate v delu in razvoju delovnih organizacij in SOZD SŽ.

2. Plaketa Slovenskih železarn se podeljuje:

– za različne aktivnosti in dosežke na posameznih področjih dela, inovacijske dejavnosti, družbeno-politične aktivnosti in aktivnosti v samoupravnih organih, društvih in drugih organizacijah,

– za uspešno sodelovanje s Slovenskimi železarnami pri njihovem razvoju in poslovanju, pri krepitvi samoupravljanja in gospodarskega sistema,

– za trajne rezultate na drugih področjih.

Kandidate za priznanja lahko predlagajo komisiji na osnovi tega pravilnika:

– vsak zaposlen v SOZD Slovenske železarne,

– organizacije združenega dela v SOZD Slovenske železarne in njeni organi samoupravljanja,

– družbeno-politične organizacije, ki delujejo v delovnih organizacijah in v SOZD Slovenske železarne,

– društva.

Pismeni predlogi za podelitev medalje oziroma plakete Slovenskih železarn morajo poleg naslova predlagatelja vsebovati še:

– ime, priimek, poklic kandidata in delo, ki ga opravlja, oziroma naslov organizacije združenega dela, če je le-ta kandidat,

– vrsto priznanja, za katero se predlaga (medalja – plaketa),

– področje, obseg in uspeh delovanja, zaradi katerega se kandidat predlaga,

– obširna obrazložitev in utemeljitev predloga z dokazili,

– mnenje družbeno-političnih organizacij.

V letu 1985 bo podeljena ena medalja in pet plaket.

Rok za oddajo pisemenih predlogov je 30 dni po objavi razpisa v glasilih delovnih organizacij oziroma najkasneje do 15. maja 1985 na naslov:

SOZD Slovenske železarne, Splošna služba, Moša Pijade 5, 61000 Ljubljana, z oznako »Priznanja Slovenskih železarn«.

Nosilec: Klub brigadirjev

– Tekoče spremljanje akcije »Najboljši mladinec – samoupravljalca« in najboljši OO ZSMS TOZD/DS

Nosilec: kadrovska komisija pri KS OO ZSMS DO

– Udeležba na volilno-program-ski seji OK ZSMS Celje

Nosilec: OO ZSMS TOZD/DS

– Tekoče naloge.

NOVEMBER

– Priprave na volilno-program-sko konferenco SOZD SŽ

Nosilec: KS OO ZSMS DO

– Okrogla miza na aktualno temo

Nosilec: KS OO ZSMS DO (referent za IPD)

– Tekoče naloge.

DECEMBER

– Priprave na razširjene letne seje OO ZSMS TOZD/DS in na ni-voju DO

Nosilec: OO ZSMS TOZD/DS

– Udeležba na volilno-program-ski seji Sveta ZSMS SOZD SŽ na politični šoli v okviru SOZD SŽ

Nosilec: KS OO ZSMS DO

– Priprave na 22. december z os-talimi DPO ŽŠ

Nosilec: referent za kulturo pri KS OO ZSMS DO

– Tekoče naloge.

STORSKI ŽELEZAR – glasilo OZD Slovenske železarne ŽELEZARNA ŠTORE – izhaja 2-krat mesečno – Uredniški odbor: Tomažin Ana, Verbič Stane, Kragelj Jože, Marlolt Boris, Kočman Vojko, Renčelj Vlado, Grosek Rajko – odgovorni in glavni urednik Pungartnik Oto. Po mnenju republiškega sekretariata za prosveto in kulturo Ljubljana, je časopis oproščen davka od prometa proizvodov (Št. 421 – 1/72 z dne 20. 2. 1974) – tisk Aero Celje – TOZD Grafika – rokopisov ne vračamo.